

[Robert Pedersen.]
ringer sig for 122 milliarder belgiske francs, hvoraf USA tegnede sig for 53 pct., Tyskland for 12, England for 8 og Frankrig for 6 pct. Det vil sige, at investeringer fra ikke-EF-lande var lige ved $\frac{2}{3}$ af de samlede udenlandske investeringer. Derfor skal vi nok have vores opmærksomhed fremover vendt ikke mod EF-lande, men mod nationer som USA og Sverige, der vil have en virkelig interesse i at få føden indenfor i et EF tilsluttet Danmark. Men en sådan betragtning er der jo i den følelsesladede markedsdebat ikke megen agitation i.

På socialdemokratiets vegne skal jeg hermed give handelsministeren tilslutning til de to lovforslag.

Knud Thomsen: Efter den grundige gennemgang, vi har hørt fra den socialdemokratiske ordfører, har jeg ikke mange ord at sige ved denne første behandling. Jeg kan på forhånd sige, at det konservative folkeparti giver tilsagn om en velvillig udvalgsbehandling af de to lovforslag, både om aktieselskaber og om forsikringsvirksomhed.

Så, jeg går ud fra, at handelsministeren med forslagen relativt sene fremsættelse ikke har tænkt sig, at folketinget skal arbejde hidsigt med disse ting i de første uger. Jeg slutter deraf, at handelsministerens hensigt har været — ved at få en første behandling og dermed få nedsat et udvalg — at give erhvervslivet en postadresse, nemlig udvalgets postadresse, eventuelt handelsministerens egen, hvortil man kan komme med de indvendinger, der vil kunne rejses fra erhvervslivets side, og som vi så kan møde, når vi genoptager arbejdet i oktober.

Dette bringer mig til den eneste bemærkning, jeg skal gøre. Jeg har med interesse læst i ministerens fremsættelse om den procedure, ministeren gør rede for, og som med hensyn til aktieselskabsloven er: først disse bestemmelser, derefter i folketingsåret 1972-73 en ny og grundig gennemarbejdning af aktieselskabsloven på basis af den nordiske betænkning af 1969. Jeg har intet at indvende imod det og ej heller mod, at man senere på basis af de kommende direktiver atter må foretage forandringer. Men jeg kobler det sammen med ministerens bemærkninger om G.m.b.H.-loven, som professor Gomard jo arbejder med. Om dette siger

ministeren, at de kommende direktiver — og derved er vi altså henne ved en 3. behandling af aktieselskabsloven, måske om 2-3 år — efter ministerens mening vil gøre det hensigtsmæssigt senest i forbindelse med disse direktivers indarbejdelse at gennemføre en lov. Jeg havde været lykkeligere, hvis ministeren havde kunnet love, i alt fald love at overveje, om det ikke var et for erhvervslivet mere hensigtsmæssigt tidspunkt at gøre dette samtidig med den ret gennemgribende omarbejdelse, der finder sted i kraft af 1969-betænkningen, en bearbejdning, der jo skal finde sted i året 1972-73. Jeg skal henlede handelsministerens opmærksomhed på noget, der naturligvis er ham velbekendt, nemlig, at det netop var den samme situation, man i Holland var i, hvor man, da man ikke var den lykkelige indehaver af G.m.b.H.-instituttet, til gengæld lavede de hollandske lukkede aktieselskaber, der jo i ét og alt svarer til den model. Derved fik erhvervslivet lejlighed til at indstille sig på allerede i starten, om de ville gå over til den endelige aktieselskabsform med de forpligtelser, der dér påhviler virksomhederne, eller til det lukkede hollandske aktieselskab med de noget mindre forpligtelser, der påhviler virksomhederne ifølge det, navnlig med hensyn til regnskabskapitlet.

Per Federspiel: Det første lovforslag har til formål at bringe visse dele af aktieselskabslovgivningen i overensstemmelse med direktivet fra 1968 på et enkelt område, nemlig beskyttelsen af aktionærer og beskyttelsen af tredjemand, dvs. kreditorer og medkontraahenter. Jeg tror, det er en god foranstaltning, at tegningsreglen og tegningsreglens virkning bliver ensartet i de forskellige europæiske lande.

Der rejser enkelte spørgsmål med dette forslag. Der er bl. a. nok et spørgsmål om offentliggørelse af selskabers regnskaber. Jeg tror, man skal sætte et spørgsmålstegn ved det absolutte krav om en sådan offentliggørelse. Inden for mit parti er vi i og for sig enige om, at der i højere grad bør ske offentliggørelse af aktieselskabers regnskaber, men der kan være tungtvejende erhvervsmæssige grunde til, at visse selskabers regnskaber som hidtil kan holdes uden for offentlighedens øjne. Det er der for så vidt også i direktivet af 1968 taget højde for